

AZ ÉN 50 ÓRÁM...

Amikor 9. osztály év elején megtudtam, hogy minden érettségizni vágyó diáknak 50 óra közösségi szolgálatot kell teljesítenie - 12. osztály végéig - úgy gondoltam, hogy még egy felesleges törvény, ami a diákok érdekeit pusztítja. Szerencsére a mi iskolánk már a kezdetektől nagyon felkészült volt, és aki ügyesen választott, illetve „helyezkedett”, az már november elején elkezdhette a munkát. Én nem tartoztam közéjük, mivel én erdészetet választottam, mondván, hogy szeretem a természetet. Ahogy vártam, hogy mikor indul már az én küldetésem, közben csak azt láttam, hogy az osztálytársaim már rég elkezdtek, és rendszeresen járnak. Ekkor eszembe jutott, hogy egy rendhagyó osztályfőnöki óra keretében Dia, a HELPI Ifjúsági Iroda munkatársa előadást tartott a Helpiről, és azon belül az Eleven Közösségi térről. Dia előadásából az maradt bennem, hogy a HELPI várja az olyan fiatalokat, akik az 50 órájukat hasznosan szeretnék eltölteni. Végül karácsony után, december 28-a magasságában rákerestem az interneten a HELPI oldalára, és írtam egy e-mailt a szolgálattal kapcsolatban. A mostani főnököm Balázs behívott az Elevenbe, és január 11-én már meg is volt az első két óráim. Említettem Diát, ő lett a mentorom, és hamarosan megkötötte a szerződést az iskolámmal is.

Egy félév alatt teljesítettem az 50 órát, és ez alatt az idő alatt rengeteg hasznos programban vehettem részt (pl.: V.I.P. nap Kecskeméten, Kecskégida vetélkedő, Forgatag, ahol pl. csocsóbajnokságot vezettem, illetve a Meet-Art). Az Eleven Közösségi térben a környező lakótelepen élő, főként általános iskolás diákok számára szerveztünk játékokat, sportversenyeket, így biztosítva szabadidejük hasznos eltöltését.

Közösségépítő hétvégén vettünk részt a városi DÖK képviselőkkel. Fehérre festettük a legál graffiti falat, hogy újabb alkotások kerülhessenek rá. Továbbá rengeteg új embert ismerhettem meg, akik a barátaim lettek (Balázs, Oki, Dia, Peti, Ildi és Paul, aki EVS önkéntes Hollandiából).

Nagyon sok mindent köszönhetek a HELPI munkatársainak, többek közt, hogy nyáron eltölthettem majdnem két hetet Németországban, egy ifjúság csere keretében. A külföldi önkéntesekkel kénytelen voltam megértetni magam, így sokat fejlődött az angol nyelvtudásom és a bátorságom, hogy idegen nyelven is megpróbáljam kifejezni magam.

Amit az elején nem gondoltam, hogy valaha élvezni fogom az önkéntes szolgálatot, ez beteljesedett, és természetesen nem szeretném abbahagyni, csinálni akarom, ameddig csak tudom!!!

Tallér Zalán